

софийскитѣ кафенета и често сж го виждали да ги спира по улицитѣ и да имъ дава пари. Една отъ голѣмитѣ му радости е да наблюдава, какъ израстватъ и напредватъ трудолюбивитѣ и даровити момчета.

Неговиятъ животъ не знае нито една авантюра, нито едно излишно увлѣчение. Пѣснитѣ му сж чисти и нѣжни като живота му. Тѣ увличатъ сжщо като музиката и като приказкитѣ. Въ тия пѣсни е възпѣта и неговата Родина, която той обича най-много на свѣта. Следъ майка си, която е изгубилъ рано, той е живѣлъ само съ Родината, на чиито очи свѣтятъ голѣми и топли сълзи сжщо като на майчинитѣ му. Тия сълзи той е събралъ въ стиховетѣ си, които сж като скжпи бисери въ огърлицата на българската поезия.

Г. К.

